

2:260 Hani İbrahim, “Ey Rabbim! Ölüye nasıl hayat verdiğini bana göster!” demişti. O da, “Yoksa GÜVENMİYOR MUSUN?” diye sormuştu. [İbrahim] cevap vermişti: “Hayır, ama kalbim tamamen mutmain olsun.” “Öyleyse” demişti Allah, “Dört kuş al ve onlara sana itaat etmeyi öğret; sonra onları (etrafındaki) her tepeye ayrı ayrı sal; sonra da çağır: uçarak sana gelecekler. Bil ki Allah her şeye kâdirdir, hikmet sahibidir.”

Çevirilerin çoğunda “Rabbim! Ölüye nasıl hayat verdiğini bana göster!” diyen İbrahim peygambere bir “mucize” verildiği ve parçaladığı kuşların tekrar birleşip yaşayan kuşlar haline dönüştüğü anlamına gelecek şekilde yorumlamaya gidilmiştir. Konumuz bu ayetin tahlili olmadığı için, ben bu ayetin neden yukarıdaki gibi çevrilmesi gerektiği konusunda yazmayacağım.

Bu ayeti yukarıdaki gibi anlamamın sebebi “pozitivist düşüncenin etkisiyle Kur’an’ın söz konusu ettiği mucizeleri mucizelikten çıkarıp normal birer olay gibi sunma gayreti değildir. Ancak, ayeti gerek kelime ve gramer olarak gerek ise verdiği mantıksal kurgu olarak “önyargısız” şekilde inceleyen herkesin yukarıdaki anlama ulaşılacağı konusunda kuşku yok. Fakat ayeti bu şekilde anlayınca akla şu soru gelebilir: “Ölüye nasıl hayat verdiğini bana göster!” diye soran İbrahim peygambere neden “kuşları kendine alıştır ve çağır onları” denilsin? Parçalanmış kuşların birleşip dirilmesi mucizesi dururken.... Sanırım ayeti “parçalanmış kuş” şeklinde anlamak isteyenler bu sorunun cevabını bulamadıkları için “fizikötesi” bir çeviri tarzını tercih etmişler.

Oysa ki, eğer İbrahim peygamber parçalanmış kuşların birleşip dirildiğini gördü ise, bu bilgi bize ne sağlıyor diye düşünmeli değil miyiz? Bir kimsenin gözleri önünde ölü kuşlar dirilirse, bu o kişiye çok şey ifade edebilir ama, bu bilgi üçüncü şahıslara ne ifade eder? Hele ki yüzyıllar sonra bunu okuyan bizlere ne ifade eder? Kuran “eskilerin aktarımları, masalları, rivayetleri, söylenceleri” değildir. Kuran bunu sıklıkla ifade eder. Kuran bize bir bilgiyi veriyorsa onun bir nedeni vardır. Daha doğrusu Kuran bize her ne söylüyorsa o araştırılması ve sonuç çıkarılması gereken gerçek bir bilgi’dir.

Allah’ın mesajını mübarek gün ve gecelerde, cenaze merasimlerinde ve cuma akşamları ölmüş dedelerimin ruhuna Arapçasından, makamlı/ezgili bir şekilde okumayı bırakıp “düzenli olarak çalışmaya karar verdiğim” günden beri edindiğim kazanımlarımı saymakta zorlanırım.

Bu kazanımlarımdan en önemlisi belki de “Kuran’ın anlamını hayatın içinde arama ve aradıkça da görme alışkanlığım olmuştur. Gördüğüm o ki Kuranın anlattığı ile yaşadığımız şey aslında birbirinden çok farklı şeyler değil. Yani Kuran veya “din”, yaşıyor olduklarımıza verilen kısa bir “fantastik/uhrevi zaman” molası değil. Kuran bize, bizi anlatıyor; hayata bakmasını bilirsek orada “ayetleri” göreceğiz.

Yazının devamında geveleyip durduğum şeyi enfes bir şekilde anlatan bir yazı linkleyeceğim sizlere. Ama bunu yapmadan önce İbrahim peygamber ve kuşlar kıssasından ne anladığımı kısaca özetleyeyim:

İbrahim peygamber öldükten sonra tekrar dirileceğimiz konusundaki bilgiye GÜVEN (iman= emin olma hali) duyuyor. Bu güveni neden duyduğu konusunda bu ayette bir bilgi yok. Yörüngeye ilk defa bir uydu fırlatan mühendisleri düşünelim. Bu mühendisler milyonlarca birim parayı karanlığa taş atmak için harcamazlar. Kağıt üzerinde en ince detay hesaplamaları yaparlar ve hesaplamaların hepsi doğruysa roketin uyduyu tam istenilen noktaya taşıyacağından EMİN’dirler. Biz de mesela “kendiliğinden kabaran şey” anlamına gelen Riba’nın (sadece faiz değil) yasaklanmış olduğunu Kuran metni üzerinden biliriz. İbrahim peygamber kuşları kendisine bir çırpıda alıştırmadı, kim bilir ne kadar uğraştı, nasıl bir süreç yaşadı, kuşları kendisine alıştırıp salıverdiği kuşların şaşılacak bir biçimde kendisine geri döndüğü görünce kim bilir neler düşündü. Uydu yörüngeye oturunca mühendisler en az İbrahim peygamber kadar sevinmişlerdir. Biz “kendiliğinden kabaran şey”lerin toplumdaki yıkıcılığını göremiyorsak, Kurani okumuyoruzdur. Ezilmiş kuşların peşindeyizdir demektir.

Sizleri DOĞADAKİ AYETLER yazısı ile baş başa bırakıyorum:

[Yazı linki için tıklayınız](#)